

[Ellinger.]

skaffør sig Tid og Ro til at gøre sig nøje bekendt med de Tanker og Overvejelser, man f. Eks. i vore Broderlande har gjort sig om dette vanskelige Spørgsmaal, bl. a. ogsaa gennem personlige Samtaler. Spørgsmaalet er jo oppe mange Steder, fordi man i alle Lande lider under det Onde, som Lovforslaget ophøjet til Lov skulde være et Mittel til at formindske. Og andetsteds er vel Ondet ikke mindre end hos os, men i intet andet europæisk Land har man hidtil dristet sig til at gennemføre en Lov som denne. De, der sætter Pris paa, at Danmark skal være Foregangsland, faar jo ganske sikkert alligevel deres Lyst i saa Henseende tilfredsstillet, da der utvivlsomt ikke vil blive gennemført en saadan Lov andetsteds i Løbet af det næste Aars Tid, end ikke i England.

Medens den om hele denne Sag nedsatte Kommission har foreslaaet, at Afgørelsen af, om Indgreb i Kønorganerne skal kunne foretages eller ej, træffes af en Komité paa 3 Medlemmer, hvoraf Justitsministeren vælger et, og at dette ene skal være en Dommer, medens Retslægeraadet udpeger de to andre, har Ministeren i sit Lovforslag her optaget den Bestemmelse, at det er Ministeren, der træffer Afgørelsen efter indhentet Erklæring fra Retslægeraad og Sundhedsstyrelse. Hvilket af disse Alternativer man vælger, er mig personlig naturligvis temmelig ligegyldigt, men det forekommer mig, at Ansvaret koncentrerer bedst, naar man vælger Tremandskomiteen. Af den maatte man da kræve Enstemmighed, for at en Kastration skulde finde Sted. Var en saadan Enstemmighed ikke til Stede, kunde Sagen da henvises til Justitsministeren.

§ 2 omhandler Indgreb i Kønorganerne hos psykisk abnorme Personer, som er anbragt paa Anstalter, og det er altsaa ikke her Individet, der skal begære Indgrebet, men Anstalten, naar denne anser det for magtpaaliggende for Samfundet, at vedkommende sættes ude af Stand til at faa Afkom. Her er der Tale om baade Mænd og Kvinder. Man vil paa denne Maade hindre, at der sættes Børn i Verden, om hvilke man befrygter, at de kommer til at leve under sørgelige Forhold, at de ikke vil være udrustet til Kampen for Tilværelsen, at de vil blive udsat for Vanrøgt af deres Forældre og vil være en Byrde for og en Trusel mod Samfundet. Dette Spørgsmaal har i høj Grad en økonomisk Side. Forneringen af hver af de 22 Sædelighedsforbrydere paa Sundholm, koster 2500 Kr. aarlig, og de i Nykøbing Sikringsanstalt

anbragte 5 Mænd koster henimod 4 000 Kr. hver aarlig. Alt i alt er Udgiften til de for Tiden hensiddende 239 mandlige Sædelighedsforbrydere 391 000 Kr. aarlig. Hvad de mange kvindelige Sædelighedsforseere angaar, kender jeg ikke Udgiften dem vedrørende, men det er oplyst, at ca. 125 Kvinder kunde, naar de blev underkastet den her omhandlede Operation, som satte dem ude af Stand til at faa Børn, udskrives fra de Anstalter, hvor de nu er anbragt, og at dette vilde spare Staten for en Udgift paa 138 000 Kr. Dertil kommer Besparselsen af, hvad disse Kvinder koster Kommunerne, og hvad Forsørgelsen af deres Børn koster det offentlige, samt naturligvis endvidere de store Udgifter en Gang for alle. Lovforslaget er imidlertid ikke motiveret ved nogen økonomisk Interesse, men man har dog under dets Behandling i det andet høje Ting været godt inde paa denne Side af Sagen, og det er der jo ikke noget at sige til, da nogle af de anførte Tal unægtelig er lidt forfærdende.

Men altsaa, for at give os eller i alt Fald mange af os Tid og Ro til at studere Spørgsmaalet dybere, end det vil være os muligt under en Udvalgsbehandling, som ikke kan strække sig over lang Tid, vil jeg anse det for rigtigst, at Afgørelsen af Spørgsmaalet bliver udsat til næste Aar. Det er jo et meget vanskeligt Problem, der her foreligger for den høje Rigsdag.

Gunnar Fog-Petersen: I Modsætning til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) synes jeg, at den største Betænkelighed ved et Lovforslag af denne Art ligger i § 1. § 1 bygger paa Frivilligheden, bygger paa, at et Indgreb i Kønorganerne skal foregaa efter egen Begæring. Jeg kan ikke tillægge dette saa afgørende Betydning, thi man maa betænke, hvad ogsaa den ærede sidste Taler var inde paa, at der er Mulighed for Forandring og Forbedring i vedkommendes Kaar, Psyke og hele fysiologiske Tilstand tillige, og at det er et Indgreb, der ikke kan gøres om. Det er Skæbnen, der afgøres en Gang for alle. Derfor maa man ogsaa lægge overordentlig Vægt paa den lægelige Vejledning om Indgrebets Følger og tillige paa, at denne Vejledning indeholder, hvad ogsaa det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) nævnte, Oplysninger om, at vedkommendes Tilstand kan tænkes at forandres i Fremtiden, og at forandrede Livsforhold, muligvis et Ægteskab, kan ophæve den abnorme Tilstand, som den paagældende er udsat for.

Mindre betænkelig er jeg ved § 2 i Lov-